SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/20/ES

ze dne 23. dubna 2009

o pojištění majitelů lodí pro námořní nároky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů [2],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Součástí politiky Společenství v námořní dopravě je posílení kvality obchodního loďstva cestou větší odpovědnosti všech hospodářských subjektů.

(2) Opatření odrazujícího rázu již byla přijata směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání [4].

(3) Dnem 9. října 2008 členské státy přijaly prohlášení, ve kterém jednomyslně uznaly význam provádění protokolu z roku 1996 k Úmluvě o omezení odpovědnosti pro námořní nároky z roku 1976 všemi členskými státy.

(4) Povinnost být pojištěn by měla zabezpečit lepší ochranu obětí. Rovněž by přispěla k vyloučení lodí nesplňujících normy a umožňuje znovu zavést konkurenci mezi provozovateli. Ve své rezoluci A.898 (21) navíc Mezinárodní námořní organizace vyzvala členské státy, aby majitelům lodí důrazně doporučily, že mají být řádně pojištěni.

(5) Nedodržování ustanovení této směrnice je třeba napravit. Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (přepracované znění) [5] je již stanoveno, že má být zadržena loď, pokud na její palubě chybí příslušná osvědčení. Je však vhodné stanovit možnost vyhostit loď, která nemá doklad o pojištění. Pravidla pro vyhoštění by měla umožňovat nápravu situace v přiměřené lhůtě.

(6) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavedení a provádění příslušných opatření v oblasti politiky námořní dopravy, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro některé aspekty povinností majitelů lodí v oblasti jejich pojištění pro námořní nároky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na lodě o hrubé prostornosti 300 GT a více.

2. Tato směrnice se nevztahuje na válečná plavidla, na pomocná válečná plavidla či jiná plavidla, která patří státu nebo jím jsou provozována a používána pro nekomerční veřejnou službu.

3. Touto směrnicí nejsou dotčeny režimy zavedené v nástrojích platných v příslušných členských státech a uvedených v příloze.

[1] Úř. věst. C 318, 23.12.2006, s. 195.
[2] Úř. věst. C 229, 22.9.2006, s. 38.
[3] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 29. března 2007 (Úř. věst. C 27 E, 31.1.2008, s. 166), společný postoj Rady ze dne 9. prosince 2008 (Úř. věst C 330 E, 30.12.2008, s. 7) a postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
[4] Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 11.
[5] Viz strana 57 v tomto čísle Úředního věstníku.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „majitelem lodi“ registrovaná osoba vlastnící námořní plavidlo, či jakákoliv jiná osoba, jako například nájemce v nájmu typu „bareboat charter“, jež za provoz plavidla odpovídá;

b) „pojištěním“ pojištění se spoluúčastí či bez ní, které zahrnuje např. pojištění škody obdobné tomu, jaké v současnosti poskytují členové Mezinárodní skupiny klubů P&I, a další účinné formy pojištění (včetně doloženého samopojištění) a finančního zajištění nabízejících podobné podmínky krytí;

c) „úmluvou z roku 1996“ konsolidované znění Úmluvy o omezení odpovědnosti pro námořní nároky z roku 1976 přijaté Mezinárodní námořní organizací (IMO) ve znění protokolu z roku 1996;

Článek 4

Pojištění pro námořní nároky

1. Každý členský stát požaduje, aby majitelé lodí plujících pod jeho vlajkou měli pojištění, které se vztahuje na tyto lodě.

2. Každý členský stát požaduje, aby majitelé lodí plujících pod vlajkou jiného než jejich vlastního státu měli uzavřeno pojištění v okamžiku, kdy tyto lodi vplouvají do přístavu pod jurisdikcí tohoto členského státu. To nebrání členským státům, aby v souladu s mezinárodním právem požadovaly dodržování této povinnosti, pokud tyto lodě plují v jejich teritoriálních vodách.

3. Pojištění uvedené v odstavcích 1 a 2 musí pokrývat námořní nároky podléhající omezení podle úmluvy z roku 1996. Výše pojištění pro každou loď v případě pojistné události se rovná příslušné maximální částce pro omezení odpovědnosti, jak stanoví úmluva z roku 1996.

Článek 5

Inspekce, dodržování směrnice, vyhoštění z přístavu a odmítnutí vstupu do přístavu

1. Každý členský stát zajistí, aby v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES bylo při každé inspekci lodi v přístavu pod jeho jurisdikcí ověřeno, že se na palubě lodi nachází doklad podle článku 6.

2. Pokud se doklad podle článku 6 na palubě lodi nenachází, a aniž jsou dotčena ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES, jež umožňují zadržení lodí, pokud jde o otázky bezpečnosti, příslušné orgány vydají pro tuto loď příkaz k vyhoštění, který bude oznámen Komisi, ostatním členským státům a příslušnému státu vlajky. V důsledku vydání tohoto příkazu k vyhoštění odmítne každý členský stát této lodi vstup do svých přístavů, dokud majitel lodi nepředloží doklad uvedený v článku 6.

Článek 6

Doklad o pojištění

1. Existence pojištění uvedeného v článku 5 musí být potvrzena jedním nebo několika doklady vydanými jeho poskytovatelem, které jsou uchovávány na palubě lodi.

2. Doklady vydané poskytovatelem pojištění musí obsahovat tyto údaje:

a) název plavidla, číslo IMO a přístav registrace;

b) jméno majitele lodi a hlavní místo obchodní činnosti;

c) typ a doba trvání pojištění;

d) název a hlavní místo obchodní činnosti poskytovatele pojištění a případně místo obchodní činnosti, v níž bylo pojištění uzavřeno.

3. Nejsou-li doklady sepsány v angličtině, francouzštině nebo španělštině, musí být doplněny o překlad do jednoho z těchto jazyků.

Článek 7

Sankce

Pro účely čl. 4 odst. 1 členské státy stanoví systém sankcí za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění uplatňování těchto sankcí. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 8

Zprávy

Každé tři roky a poprvé do 1. ledna 2015 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 9

Provedení

1. Členské státy do 1. ledna 2012 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
H.-G. PÖTTERING	P. NEČAS

PŘÍLOHA

— Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropou z roku 1992.

— Mezinárodní úmluva o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři z roku 1996 (úmluva HNS).

— Mezinárodní úmluva o odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva „o ropných palivech“).

— Nairobská mezinárodní úmluva o odstraňování vraků lodí z roku 2007 (úmluva „o odstraňování vraků“).

— Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009.